

DüŖsüz Çocuklar

– HimmetAYGÜT · 27 Kasım 2015

recordati Ŗantiye çalışanlarına.

biz çocuklar, ki çoğumuz ellilerin defabrika bacalarının aşksız dumanları içinde aynı ekmek ve olan olmayan sevdalar adına bazen yağmur ve kar ama öyle çok ayazlarda ve hatta mutluluğun en güzeli sayıp kahvede okey, ofis önünde bir ayağı kopacak gibi duran sandalyeler de çay, kahve ve bura işi nane limonlar içip, siyaseten pek çoğumuz mutsuz ama mutluları da suskun ve yani bir şekilde her ne ateşimiz var ise içimizde dumanlardan bahsedip közleri saklarken yurdum içtensizliğiyle birbirimizden yaşıyoruz bugün adı Çerkezköy, yarın kim bilir nerelerde...

hepimizin içinde düŖsüz yolculuklar bir cehennemden diğesine , oysa ve evet vatan toprağında. böyle yaşamak için en çok kendimizi unutup, en az bahsederken bir hayal gibi gerçek aşklardan, ben gibi tüm gemilerini içindekilerle yakıp çoğunca ve çoğunca hasret denileni gırtlakta nefessizlik pahasına önüne hedef olarak koyanlar olmasa, muhtemel ne içki masalarında anılır olacak eski resimlerden kalma yüzler, ne de örtbas etmek için kullanılacak hep aşkı yücelten bir sarhoşun sözleri ve yani ne İsa ne Musa.

ey ömür !
sesinden gülüşüne her şeyin böyle yanarken
kim teşekkür etmeye devam ediyordur ki sen varsın diye hayata ...

23.11.2015 çerkezköy